

(Translation)

Judgment of the Intellectual Property and International Trade Case Division of the
Supreme Court

Supreme Court Judgment No. 19350/2557

Mr. Pornpol Aekutraporn

Plaintiff

Mrs. Nuthaya Apisitdaychachair, et al.,

Defendants

Subject: Infringement of Copyright Act

The Buddha face statute on a Bodhi leaf is a creative work of the artistic work type, the characteristics of the sculptural work copyright of the Plaintiff and the Buddha face statute on a Bodhi leaf of the First Defendant and sculpted by the Second Defendant had very similar characteristics, if not carefully observed the differences would not be identified as evidenced by the photo of the statute marked Exhibit VorJor.1 compared with the photo of the statute marked Exhibit VorJor.2. The Plaintiff notified the Department of Intellectual Property about the copy right

information of the Buddha face statute on a Bodhi leaf of the artistic work type on May 28, 2008 under the title “Kumkrong” and “Bodhi” as evidenced by the copies of the certificates of notification of copyright, registration no. Sor2.1080 and Sor2.4081. The First Defendant notified the Department of Intellectual Property about the information of the Buddha face statute on a Bodhi leaf of the artistic work type on February 22, 2010 by claiming that the work was created on November 18, 2009 as evidenced by the copy of the application for copyright notification no. 229625 regarding the sculptural work of Buddha face statute on a Bohdi leaf created by the two Defendants. After the Plaintiff created the sculptural work of Buddha face statute on a Bohdi leaf, the Plaintiff introduced the sculpture technique to the Second Defendant, therefore, there are adequate reasons to believe that the Second Defendant sculpted the Buddha face statue on a Bohdi leaf by imitating or reproducing the essential parts of the copyright sculptural work of Buddha face statute on a Bodhi leaf of the Plaintiff without an authorization from the Plaintiff because the sculptural work that the First Defendant asked the Second Defendant to sculpt was so similar to the copyright sculptural work of the Plaintiff that if not carefully observed the differences could not be identified among the said two sculptural works. There are no sufficient grounds to believe that the Second Defendant sculpted the Buddha face statute on a Bohdi leaf by her own initiation as claimed by the First Defendant that there was an inspiration coming from Phitsanulok province where the important Buddha Chinnaraj was located that encouraged the Second Defendant to sculpt the Buddha face statute on a Bohdi leaf

(Translation)

which was an artifact of Sukhothai era. Even though the First Defendant notified the Department of Intellectual Property about the copyright sculptural work of Buddha face statute on a Bohdi leaf on February 22, 2010 as evidenced by the copy of the application for copyright notification no. 229625, the two Defendants had not acquired the copyright in the sculptural work that was made by infringing the Plaintiff's copyright in his sculptural work. When the First Defendant produced the finished goods of Buddha face statute on a Bodhi leaf for sale as evidenced by three photos of the Buddha face statute on a Bodhi leaf and ready to be sent to customers which were found at the First Defendant's home by the Plaintiff on the day of the incident. The evidence adduced by the two Defendants is consistent with the Plaintiff's evidence, therefore, there are sufficient weight and reasons to be admissible that the two Defendants jointly infringed the copyright by reproducing the sculptural work copyright of Buddha face statute on a Bodhi leaf of the Plaintiff for commerce which is an offence pursuant to section 69 paragraph two in conjunction with section 27 (1) of the Copyright Act B.E. 2537 (A.D. 1994) and section 83 of the Criminal Code.

(Prinya Deepadung – Nualnoi Poltavee – Tudchapun Praputnitisarn)
Anchalee Mohrasee – summarized
Somjit Porphimai - inspected

คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19350/2557

นายพรพล เอกอรรถพร

โจทก์

นางณัฐธยาน์ อภิสิตธีเดชาชัย ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

รูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ประเภทศิลปกรรมลักษณะงานประติมากรรมอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์กับรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ซึ่งจำเลยที่ 1 ผลิตโดยจำเลยที่ 2 เป็นผู้ปั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก หากไม่สังเกตให้ดีจะไม่เห็นความแตกต่างดังที่ปรากฏตามภาพถ่ายวัตถุพยานหมายเลข 1 เปรียบเทียบกับภาพถ่ายวัตถุพยานหมายเลข 2 โจทก์ได้แจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับงานประติมากรรมรูปปั้นพระ พักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ไว้เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2551 ในชื่อผลงาน “คุ่มครอง” และ “โพธิ์” ตามสำเนาหนังสือรับรองการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ทะเบียนข้อมูลเลขที่ ศ2.1080 และเลขที่ ศ2.4081 ส่วนจำเลยที่ 1 แจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์สำหรับงานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ไว้ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 โดยอ้างว่าสร้างสรรค์ขึ้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2552 ตามสำเนาคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์เลขที่ 229625 ซึ่งเป็นการที่จำเลยทั้งสองได้สร้างสรรค์งานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์หลังจากโจทก์ได้สร้างสรรค์งานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ โดยโจทก์เป็นผู้แนะนำวิธีการปั้นขึ้นรูปให้แก่จำเลยที่ 2 นั้น มีน้ำหนักและเหตุผลให้เชื่อว่าจำเลยที่ 2 ได้ปั้นรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์โดยลอกเลียนแบบหรือทำซ้ำจากงานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์อันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์เพราะงานประติมากรรมที่จำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 2 ปั้นขึ้นนั้นคล้ายคลึงกับงานประติมากรรมอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์มากจนหากไม่สังเกตให้ดีจะไม่อาจแยกแยะความแตกต่างของงานประติมากรรมสองชิ้นดังกล่าวได้ กรณีไม่มีน้ำหนักและเหตุผลให้เชื่อว่าจำเลยที่ 2 ปั้นรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ด้วยการริเริ่มขึ้นเองดังที่จำเลยที่ 1 อ้างว่ามีแรงบันดาลใจมาจากจังหวัดพิษณุโลก ที่มีพระพุทธรูปเป็นพระพุทธรูปสำคัญ จึงให้จำเลยที่ 2 ปั้นรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์เป็นศิลปะสมัยสุโขทัยแม้จะปรากฏว่าจำเลยที่ 1 ได้แจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์สำหรับงานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ตามสำเนา คำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์เลขที่ 229625 ก็ไม่ทำให้จำเลยทั้งสองได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ในงานประติมากรรมที่ได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ในงานประติมากรรมของโจทก์เมื่อปรากฏว่าจำเลยที่ 1 ได้ผลิตสินค้ารูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ออกจำหน่ายดังปรากฏตามภาพถ่ายสินค้ารูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์ที่ผลิตเสร็จแล้วเตรียมส่งให้แก่ลูกค้าจำนวน 3 ภาพ ที่โจทก์พบในบ้านของจำเลยที่ 1 ในวันเกิดเหตุพยานหลักฐานของโจทก์ประกบพยานหลักฐานของจำเลยทั้งสองที่นำสืบเชื่อมกับพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวจึงมีน้ำหนักและเหตุผลให้รับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองได้ร่วมกันละเมิดลิขสิทธิ์โดยทำซ้ำงานประติมากรรมรูปปั้นพระพักตร์พระพุทธรูปบนใบโพธิ์อันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์เพื่อการค้าอันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (1) และ ป.อ. มาตรา 83

(ปริญา ตีผดุง - นวลน้อย ผลทวี- รัชพันธ์ ประพุทธนิตสาร)

อัญชุลี เมาะราชสี - ย่อ

สมจิตร ปอพิมาย - ตรวจ